

§ 21. Afgiften beregnes af de enkelte arvelodder og udredes af disse.

Stk. 2. Den, hvem en brugs- eller indtægtsnydelse af visse ejendele eller en vis kapital er tillagt, kan kræve, at afgiften udredes af de midler, hvorpå brugs- eller indtægtsnydelsen hviler, eller at det til afgiftens udredelse fornødne beløb tilvejebringes ved lån mod pant i disse midler. Disse regler finder dog ikke anvendelse i de i § 4, litra c, ommeldte tilfælde.

Stk. 3. Er det ved testamente bestemt, at visse arvelodder skal udredes fri for afgifter, betragtes de pågældende arvelodder som forøgede med det til afgifternes udredelse fornødne beløb, og afgiften udregnes på den måde, at der til arveloddens beløb først lægges det beløb, som afgifterne af samme ville udgøre, beregnede på sædvanlig vis, og af det således fremkomne beløb beregnes den afgift, der vil være at erlægge.

Stk. 4. Ved opgørelsen af de enkelte arvelodders størrelse bliver alt, hvad samme person erhverver efter samme arvelader, at betragte som en samlet arvelod. Har en arving eller legatar tidligere modtaget arv, legat eller afgiftspligtige forskud eller forstrækninger fra samme arvelader, må som følge heraf de således modtagne beløb medregnes ved opgørelsen af den afgiftspligtige lod, men i den afgift, som derved fremkommer, fradrages den arveafgift, som tidligere måtte være erlagt af de pågældende erhvervelser. Ægtefæller, der ikke har fuldstændigt særeje med hensyn til alle deres ejendele, betragtes i denne forbindelse som samme arvelader, når de afgiftspligtige beløb er udredt af fællesboet eller skal udredes af dette, ligesom også arv til ægtefæller, der ikke bliver fuldstændigt særeje, betragtes som en samlet arv.

Stk. 5. Viser det sig ved opgørelsen af et dødsbo eller af anden afgiftspligtig formue-masse, at nogen af lodtagerne som følge af foranstående bestemmelse har et større beløb at tilsvare i arveafgift, end der tilkommer ham ved delingen, betragtes det overskydende som en ham personlig påhvilende gæld, der er boet og de øvrige lodtagere uvedkommende. Det samme gælder om arveforskud eller forstrækninger, som måtte være ydet personer, der ikke kommer til at tage arv efter yderen.

Stk. 6. For så vidt bestemmelserne i § 4, litra d og e, og § 5, litra b og c, finder anvendelse med hensyn til overdragelser, ved hvilke der er erlagt stempelafgift, kan de således erlagte af-

giftsbeløb fradrages i arveafgiften. Samme regler kommer til anvendelse, når der i henhold til § 14, stk. 3, under arveafgiftsberegningen indrages midler, hvorover en i uskiftet bo hensiddende ægtefælle har disponeret.

§ 22. Arveafgift efter de i denne lov indeholdte regler bliver at svare af alle erhvervelser, med hensyn til hvilke tidspunktet for afgiftspligtens indtræden efter reglerne i § 10, jf. §§ 13 og 15, falder efter denne lovs ikrafttræden. Ligeledes bliver, når den længstlevende af tvende ægtefæller har hensiddet i uskiftet bo, afgiften af boet at beregne efter denne lov, når den længstlevende ægtefælle dør, eller skiftet påbegyndes efter denne lovs ikrafttræden, selv om den først afdøde ægtefælle måtte være død forinden dette tidspunkt.

Stk. 2. Er arveafgiften af visse erhvervelser inden lovens ikrafttræden endeligt berigtiget i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, bliver derimod ingen yderligere afgift at erlægge, selv om afgiftspligten efter denne lovs regler først ville indtræde efter det forannævnte tidspunkt.

Stk. 3. I tilfælde, hvor administrationen måtte have forlangt berigtigelsen af arveafgiften af visse midler udsat som vilkår for en tilstået afgiftsnedsettelse, bliver afgiften at beregne efter den ved resolutionens afgivelse gældende lovgivning.

§ 23. I boer, der undergives offentlig skiftebehandling, har vedkommende skifteforvaltere, herunder testamentseksekutorer, at drage omsorg for, arveafgiftens berigtiges af samtlige den afdødes efterladenskaber såvel som af de øvrige fra ham hidrørende erhvervelser, med hensyn til hvilke afgiftspligten indtræder ved hans død, i hvilket øjemed skifteforvalteren bl.a. bør søge oplyst, om afdøde har truffet dispositioner, der medfører afgiftspligt efter reglerne i lovens § 5. Skifteforvalteren skal endvidere søge oplyst, om afdøde har haft henstand med betaling af arveafgift efter § 11, stk. 3 og 4, og i bekræftende fald drage omsorg for betaling af det skyldige beløb.

Stk. 2. Skifteforvalteren har endvidere at søge tilvejebragt oplysning om, hvorvidt afdøde måtte have været besidder af fideikommissar eller af brugs-, indtægts- eller rentenydelser, med hensyn til hvilke en afgiftspligtig succession har fundet sted, eller har nydt brugen eller indtægten af midler, af hvilke ved hans død vil